

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคม กับสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออกของประเทศไทย ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลและสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากร
- ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออกของประเทศไทย จำแนกตามภูมิหลัง ลักษณะการทำงาน ลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม และประเภทโรงงานอุตสาหกรรม
- ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคม กับสภาวะสุขภาพจิต ของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของประเทศไทย
- ตอนที่ 4 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภูมิหลัง ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมกับสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของประเทศไทย จำแนกตามลักษณะการทำงาน ลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม และประเภทโรงงานอุตสาหกรรม

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

\bar{x}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร
t	หมายถึง	อัตราส่วนที่เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างตัวแปรสองตัว และเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย

F	หมายถึง	อัตราส่วนเอฟเพื่อทดสอบความแปรปรวน ระหว่างกลุ่ม ตัวอย่างหลายกลุ่ม และ เพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่
χ^2	หมายถึง	ค่าไค-สแควร์ เพื่อทดสอบดูความสัมพันธ์ของตัวแปร
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย
b	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายในรูปคะแนนดิบ
β	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
S.E.est	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการทำนายในรูปคะแนนดิบ
Y'	หมายถึง	สภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ที่ได้จากการทำนายด้วยตัวทำนายต่าง ๆ ในรูปคะแนนดิบ
Z'	หมายถึง	สภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ที่ได้จากการทำนายด้วยตัวทำนายต่าง ๆ ในรูปคะแนนมาตรฐาน
PHYSICAL	หมายถึง	ปัจจัยด้านกายภาพ
PSYCHO	หมายถึง	ปัจจัยด้านจิตใจ
SOCIAL	หมายถึง	ปัจจัยด้านสังคม
SEX	หมายถึง	เพศ
EDUC	หมายถึง	ระดับการศึกษา
INCOME	หมายถึง	รายได้ของบุคคลต่อเดือน
PERIOD	หมายถึง	ระยะเวลาของการย้ายเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลและสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของประเทศไทย
จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส และระดับการศึกษา

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ (ปี)						
15-19	27	10.7	32	12.9	59	11.8
20-39	181	71.8	168	67.7	349	69.8
40-49	31	12.3	37	14.9	68	13.6
50-54	13	5.2	11	4.5	24	4.8
รวม	252	100	248	100	500	100
(ค่าร้อยละ)		(50.4)		(49.6)		
2. สถานภาพการสมรส						
โสด	112	44.4	92	37.1	204	40.8
แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน	128	50.8	135	54.4	263	52.6
แต่งงานแล้วแยกกันอยู่	6	2.4	12	4.9	18	3.6
หย่า	4	1.6	3	1.2	7	1.4
หม้าย	2	.8	6	2.4	8	1.6
รวม	252	100	248	100	500	100
(ค่าร้อยละ)		(50.4)		(49.6)		
3. ระดับการศึกษา						
ไม่ได้เข้าเรียน	4	1.6	9	3.6	13	2.6
ประถมศึกษา	127	50.4	141	56.9	268	53.6
มัธยมศึกษา	52	20.6	31	12.5	83	16.6
อาชีวศึกษา-อุดมศึกษา	69	27.4	67	27.0	136	27.2
รวม	252	100	248	100	500	100
(ค่าร้อยละ)		(50.4)		(49.6)		

จากตารางที่ 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งเพศชายและเพศหญิง คิดเป็น ร้อยละ 50.4 และ 49.6 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.8 ในจำนวนนี้ ส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและเพศหญิง สมรสแล้วอยู่ด้วยกันและเป็นโสด ในจำนวนใกล้เคียงกันคิดเป็น ร้อยละ 52.6 และ 40.8 ตามลำดับ ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จัดอยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.6 และรองลงมาอยู่ในระดับอาชีวศึกษา-อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 27.2

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของประเทศไทย จำแนกตามรายได้ของบุคคลต่อเดือน จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดู การมีบุคคลในครอบครัวที่สามารถช่วยเหลือในเรื่องรายได้ และความพอเพียงกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ต่ำ		ปานกลาง		สูง		รวม	
	(0-3,900 บาท)		(4,00-9,999 บาท)		(10,000 บาทขึ้นไป)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดู (คน)								
ไม่มี	94	25.7	33	28.0	1	10.0	128	25.9
1-3	186	50.8	62	52.5	8	80.0	256	51.8
4-6	75	20.5	18	15.3	-	-	93	18.8
7-9	10	2.7	4	3.4	-	-	14	2.8
10 ขึ้นไป	1	.3	1	.8	1	10.0	3	.6
รวม	366	100	118	100	10	100	494	100
(ค่าร้อยละ)		(74.1)		(23.9)		(2.0)		
2. การมีบุคคลในครอบครัวที่สามารถช่วยเหลือในเรื่องรายได้								
มี	182	49.9	67	57.8	4	40.0	253	51.5
ไม่มี	183	50.1	49	42.2	6	60.0	238	48.5
รวม	365	100	116	100	10	100	491	100
(ค่าร้อยละ)		(74.3)		(23.5)		(2.0)		
3. ความพอเพียงกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน								
เพียงพอ	192	52.6	81	68.6	7	70.0	280	56.8
ไม่เพียงพอ	173	47.4	37	31.4	3	30.0	213	43.2
รวม	365	100	118	100	10	100	493	100
(ค่าร้อยละ)		(74.0)		(23.9)		(2.0)		

จากตารางที่ 3 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างประชากร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำคือ 0-3,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 74.1 ส่วนน้อยรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับสูงคือ 10,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2 ประชาชนส่วนใหญ่มีจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูประมาณ 1-3 คน ร้อยละ 51.8 มีบุคคลในครอบครัวที่สามารถช่วยเหลือในเรื่องรายได้ และมีความพอเพียงกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 51.5 และ 56.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
จำแนกตามระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม ลักษณะการทำงาน ภูมิลำเนาเดิม และการเกิดของโรงงานอุตสาหกรรม

ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัย ในเขตอุตสาหกรรม	ไม่เกิน 2 ปี		2 ปีขึ้นไป		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ลักษณะการทำงาน						
ประกอบอาชีพในโรงงาน	106	49.1	159	56.6	265	53.3
ไม่ได้ประกอบอาชีพในโรงงาน	110	50.9	122	43.4	232	46.7
รวม	216	100	281	100	497	100
(การร้อยละ)		(43.5)		(56.5)		
2. ภูมิลำเนาเดิม (ภาค)						
เหนือ	27	12.8	11	4.0	38	7.8
ใต้	10	4.7	10	3.6	20	4.1
ตะวันออกเฉียงเหนือ	51	24.2	112	40.3	163	33.3
ตะวันตก	-	-	1	.4	1	.2
กลาง	72	34.1	111	39.9	183	37.4
ตะวันออกเฉียงเหนือ	51	24.2	33	11.9	84	17.2
รวม	211	100	278	100	489	100
(การร้อยละ)		(43.1)		(56.9)		
3. โรงงานอุตสาหกรรมเกิดก่อน หรือหลังที่จะย้ายเข้ามาอยู่						
เกิดก่อน	197	91.6	188	66.9	385	77.6
เกิดหลัง	18	8.4	93	33.1	111	22.4
รวม	215	100	281	100	496	100
(การร้อยละ)		(43.3)		(56.7)		

จากตารางที่ 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งเพศชายและเพศหญิง อาศัยอยู่ในเขตอุตสาหกรรมไม่เกิน 2 ปี และ 2 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.5 และ 56.5 ตามลำดับ ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมและประกอบอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 53.3 และ 46.7 ประชาชนส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 37.4 และ 33.3 ตามลำดับ ส่วนหนึ่งย้ายมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 17.2 โรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ใกล้ที่พักอาศัยนั้นส่วนใหญ่เกิดก่อนที่จะย้ายเข้ามาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 77.6

ตารางที่ 5 จำนวนและ ร้อยละ ของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของ
ประเทศไทยจำแนกตามประเภทโรงงาน ลักษณะการทำงาน และลักษณะ
การกระจายตัวของอุตสาหกรรม

ประเภทโรงงาน	1		2		3		4		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ลักษณะการทำงาน										
ประกอบอาชีพในโรงงาน	64	51.2	70	56.0	69	55.2	64	51.2	267	53.3
ไม่ประกอบอาชีพในโรงงาน	61	48.8	55	44.0	56	44.8	61	48.8	233	46.7
รวม (การร้อยละ)	125	100	125	100	125	100	125	100	500	100
		(25)		(25)		(25)		(25)		
2. ลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม										
การกระจายตัวหนาแน่น (สมุทรปราการ)	50	40.0	50	40.0	50	40.0	50	40.0	200	40.0
กระจายตัวไม่หนาแน่น (ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง)	75	60.0	75	60.0	75	60.0	75	60.0	300	60.0
รวม (การร้อยละ)	125	100	125	100	125	100	125	100	500	100
		(25)		(25)		(25)		(25)		

ประเภทโรงงาน

ประเภทที่ 1 หมายถึง เกษตร - อุตสาหกรรม

ประเภทที่ 2 หมายถึง อุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา

ประเภทที่ 3 หมายถึง อุตสาหกรรมหนัก

ประเภทที่ 4 หมายถึง อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

จากตารางที่ 5 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นประชาชนในเขตอุตสาหกรรม อาศัยอยู่ใกล้เคียงโรงงานประเภทเกษตร - อุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา อุตสาหกรรมหนัก และอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง แต่ละประเภทคิดเป็นร้อยละ 25 ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมและประกอบอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 53.3 และ 46.7 อาศัยอยู่ในเขตอุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวหนาแน่น ดังเช่นจังหวัดสมุทรปราการและเขต อุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวไม่หนาแน่น ดังเช่นจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทราและระยอง คิดเป็น ร้อยละ 40 และ 60 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย สภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำแนกตามภูมิภาคหลัง ลักษณะการทำงาน ลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม และประเภทโรงงานอุตสาหกรรม

จากการศึกษาสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทย โดยใช้แบบสำรวจความเครียด Health Opinion Survey พบว่าสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมนั้น มีค่าเฉลี่ยความเครียดเท่ากับ 34.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .33 ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความเครียดใกล้เคียงกับ 34 ดังนี้

- การสำรวจความเครียดของประชาชนทั่วไปในจังหวัดชลบุรีมีค่าเฉลี่ย 34.36 (สงศรี จัยสิน และคณะ 2528: 31)
- การสำรวจความเครียดของตำรวจในกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ย 34.62 (อัมพร โอตระกูล และคณะ 2526: 175-183)
- การสำรวจความเครียดของทหารทุพพลภาพ มีค่าเฉลี่ย 34.86 (วิศาล ศรีโพธิ์ทองนาค และสายันท์ สวัสดิ์ศรี 2523: 42)
- การสำรวจความเครียดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ย 33.24 (อินทิรา พัวสกุล และคณะ 2529: 12)

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า สภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมนั้น เมื่อเทียบกับสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในกลุ่มอื่น ๆ ใกล้เคียงกัน เนื่องจากค่าเฉลี่ยความเครียดมีค่าใกล้เคียงกันทุกกลุ่ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย สภาวะสุขภาพจิต ของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำแนกตามเพศ ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม ลักษณะการทำงาน และลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม

สภาวะสุขภาพจิต	\bar{x}	S.D.	t
ตัวแปรที่ศึกษา	(คะแนนเต็ม 60)		
1. เพศ			
ชาย	34.461	.317	-.54
หญิง	34.797	.353	
2. ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม			
ไม่เกิน 2 ปี	34.881	.310	.65
2 ปีขึ้นไป	34.461	.353	
3. ลักษณะการทำงาน			
ประกอบอาชีพในโรงงาน	34.650	.320	.13
ไม่ได้ประกอบอาชีพในโรงงาน	34.587	.351	
4. ลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม			
กระจายตัวหนาแน่น (สมุทรปราการ)	38.406	.355	1.95*
กระจายตัวไม่หนาแน่น (3 จังหวัด)	34.125	.320	

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม จำแนกตามเพศ ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม และลักษณะการทำงาน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าเฉลี่ยสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม จำแนกตามลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่มีลักษณะการกระจายตัวหนาแน่น มีค่าเฉลี่ยความเครียดสูงกว่าสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่มีลักษณะการกระจายตัวไม่หนาแน่น

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย สภาวะสุขภาพจิต ของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ของบุคคลและประเภทโรงงานอุตสาหกรรม

สภาวะสุขภาพจิต	\bar{X}	S.D.	F
ตัวแปรที่ศึกษา	(คะแนนเต็ม 60)		
1. ระดับการศึกษา			
ไม่ได้เข้าเรียน	41.391	.487	
ประถมศึกษา	34.356	.335	4.4436 *
มัธยมศึกษา	35.049	.338	
อาชีวศึกษา-อุดมศึกษา	34.251	.301	
2. รายได้ของบุคคลต่อเดือน			
รายได้ต่ำ (0-3,999 บาท)	34.545	.332	
รายได้ปานกลาง (4,000-9,999 บาท)	34.902	.339	.3779
รายได้สูง (10,000 บาทขึ้นไป)	36.309	.432	
3. ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม			
เกษตร-อุตสาหกรรม	34.146	.299	
อุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา	33.537	.302	3.7416 *
อุตสาหกรรมหนัก	36.351	.373	
อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง	34.398	.348	

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา และประเภทโรงงานอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม จำแนกตามรายได้ของบุคคล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 การทดสอบความแตกต่างของสภาวะสุขภาพจิต ของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของประเทศไทย ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยวิธีของเชฟเฟ

ระดับการศึกษา	ไม่เข้าเรียน ($\bar{X} = 41.391$)	ประถมศึกษา ($\bar{X} = 34.356$)	มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 35.049$)	อาชีวศึกษา-อุดมศึกษา ($\bar{X} = 34.251$)
ไม่ได้เข้าเรียน ($\bar{X} = 41.391$)	0	4.2415*	3.1160*	4.1511*
ประถมศึกษา ($\bar{X} = 34.356$)	0	0	0.2115	0.0054
มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 35.049$)	0	0	0	0.2188
อาชีวศึกษา-อุดมศึกษา ($\bar{X} = 34.251$)	0	0	0	0

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่า สภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออก กลุ่มที่ไม่ได้เข้าเรียน มีความเครียดสูงกว่า กลุ่มประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อาชีวศึกษา-อุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างของสภาวะสุขภาพจิต ของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ที่อยู่ในเขตประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่แตกต่าง กัน โดยวิธีของเชฟเฟ

ประเภทโรงงาน อุตสาหกรรม	เกษตร- อุตสาหกรรม ($\bar{x} = 34.146$)	อุตสาหกรรม การผลิตขั้นเบา ($\bar{x} = 33.537$)	อุตสาหกรรม หนัก ($\bar{x} = 36.351$)	อุตสาหกรรมที่ใช้ เทคโนโลยีขั้นสูง ($\bar{x} = 34.398$)
เกษตร-อุตสาหกรรม ($\bar{x} = 34.146$)	0	0.1604	2.0717	0.0281
อุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา ($\bar{x} = 33.537$)	0	0	3.3879*	0.3234
อุตสาหกรรมหนัก ($\bar{x} = 36.351$)	0	0	0	1.6179
อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ($\bar{x} = 34.398$)	0	0	0	0

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 แสดงว่า สภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม กลุ่มประเภทโรงงานอุตสาหกรรมหนักมีความเครียดสูงกว่ากลุ่มประเภทโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคม กับสภาวะสุขภาพจิต
ของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของประเทศไทย

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย สภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม
ภาคตะวันออกของประเทศไทย จำแนกตามเกณฑ์*

สภาวะสุขภาพจิตของประชาชน	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X} (คะแนนเต็ม 60)	S.D.
กลุ่มคะแนนความเครียดสูง	136	27.2	43.38	4.73
กลุ่มคะแนนความเครียดต่ำ	128	25.6	26.65	2.07

จากตารางที่ 10 แสดงว่า สภาวะสุขภาพจิตของประชาชนกลุ่มเครียดสูง มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 43.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.73 ในกลุ่มนี้ประชาชนจำนวน 136 คน
คิดเป็นร้อยละ 27.2 สำหรับสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนกลุ่มเครียดต่ำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
26.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.07 และกลุ่มนี้มีประชาชนจำนวน 128 คน
คิดเป็นร้อยละ 25.6

* เกณฑ์การแบ่งกลุ่มคะแนนความเครียดสูงใช้เกณฑ์ 27% บน และการแบ่งกลุ่มคะแนน
ความเครียดต่ำใช้เกณฑ์ 27% ล่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละ ค่าไค-สแควร์ ของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ที่มีสภาวะสุขภาพจิต
ในระดับต่าง ๆ จำแนกตามภูมิลำเนา

สภาวะสุขภาพจิต ตัวแปรที่ศึกษา	ประชาชนกลุ่มคะแนนความเครียดต่ำ		ประชาชนกลุ่มคะแนนความเครียดสูง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. เพศ					
ชาย	60	46.9	60	44.1	
หญิง	68	53.1	76	55.9	
รวม	128	100	136	100	$\chi^2 = 1.3252$
2. ระดับการศึกษา					
ไม่ได้เข้าเรียน	3	2.3	8	5.9	
ประถมศึกษา	55	43.0	67	49.2	
มัธยมศึกษา	17	13.3	27	19.9	
อาชีวศึกษา-อุดมศึกษา	53	41.4	34	25.0	
รวม	128	100	136	100	$\chi^2 = 9.6347^*$
3. รายได้ของบุคคลต่อเดือน					
ต่ำ (0-3,999 บ.)	93	74.4	96	70.6	
ปานกลาง (4,000-9,999 บ.)	30	24.0	37	27.2	
สูง (10,000 บ.ขึ้นไป)	2	1.6	3	2.2	
รวม	125	100	136	100	$\chi^2 = .5163$
4. ระยะเวลาของการเข้ามา อยู่อาศัยในเขตฯ					
ไม่เกิน 2 ปี	46	36.5	57	41.9	
2 ปีขึ้นไป	80	63.5	79	58.1	
รวม	126	100	136	100	$\chi^2 = .8005$

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.3252, .5163 และ .8005 ตามลำดับ หมายความว่า เพศ รายได้ของบุคคลต่อเดือน และระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับสภาวะสุขภาพจิต ส่วนค่าไค-สแควร์ (χ^2) ด้านระดับการศึกษาเท่ากับ 9.6347 หมายความว่า ระดับการศึกษาของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับสภาวะสุขภาพจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมกับสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของประเทศไทย

ตัวแปร	ปัจจัยด้านกายภาพ	ปัจจัยด้านจิตใจ	ปัจจัยด้านสังคม	สภาวะสุขภาพจิต
ปัจจัยด้านกายภาพ	1.000			
ปัจจัยด้านจิตใจ	.5737 ^{***}	1.000		
ปัจจัยด้านสังคม	.6227 ^{***}	.6455 ^{***}	1.000	
สภาวะสุขภาพจิต	.4877 ^{***}	.5040 ^{***}	.4203 ^{***}	1.000

*** p < .001

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และ สังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .4877 .5040 และ .4203 ตามลำดับ หมายความว่า ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมที่มากขึ้น ความเครียดของประชาชนจะสูงขึ้น ทำให้สภาวะสุขภาพจิตไม่ดี

ในด้านความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปร พบว่า ปัจจัยด้านกายภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับปัจจัยด้านจิตใจ และสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .5737 และ .6227 ตามลำดับ และปัจจัยด้านจิตใจมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับปัจจัยด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .6455 หมายความว่า ปัจจัยด้านกายภาพที่มีมากขึ้น จะมีปัจจัยด้านจิตใจและสังคมมากขึ้นด้วย และปัจจัยด้านจิตใจที่มีมากขึ้น จะทำให้ปัจจัยด้านสังคมมากขึ้น เช่นเดียวกัน

ตอนที่ 4 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภูมิลัษณ์ ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคม กับสภาวะสุขภาพจิต
 ของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกของประเทศไทย จำแนกตามลักษณะ
 การทำงาน ลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม และประเภทโรงงานอุตสาหกรรม
 ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การทำนาย สัมประสิทธิ์ถดถอยของ
 ตัวทำนาย ค่าทดสอบเอฟและทีของตัวทำนาย ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ
 การทำนาย และค่าคงที่ของสมการการทำนาย ตามการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ
 เป็นขั้นตอน จำแนกตามลักษณะการทำงาน

กลุ่มตัวทำนาย	R	R ²	R ² change	F	b	β	T
ก. ปัจจัยด้านจิตใจ	.4275	.1827	.1827	52.318*	.6065	.3040	4.160*
ปัจจัยด้านกายภาพ	.4721	.2229	.0402	33.420*	.6289	.2949	3.987*
ระดับการศึกษา	.4932	.2433	.0204	24.863*	.2723	.1570	2.499*
S.E. est = 3.6198				a = 6.0413			
ข. ปัจจัยด้านกายภาพ	.5888	.3467	.3467	113.040*	.8920	.3920	6.771*
ปัจจัยด้านจิตใจ	.6679	.4461	.0994	85.382*	.8236	.3914	6.780*
รายได้ของบุคคล	.7063	.4988	.0527	69.996*	3.5819	.2305	4.709*
S.E. est = 2.9189				a = -7.3440			

สมการที่ใช้ทำนาย :-

$$\text{สมการ ก } Y' = 6.0413 + .6065 \text{ PSYCHO} + .6289 \text{ PHYSICAL} + .2723 \text{ EDUC}$$

$$Z' = .3040 \text{ PSYCHO} + .2949 \text{ PHYSICAL} + .1570 \text{ EDUC}$$

$$\text{สมการ ข } Y' = .8920 \text{ PHYSICAL} + .8236 \text{ PSYCHO} + 3.5819 \text{ INCOME} - 7.3440$$

$$Z' = .3920 \text{ PHYSICAL} + .3914 \text{ PSYCHO} + .2305 \text{ INCOME}$$

* p < .05

กลุ่ม ก. หมายถึง ประชาชนที่ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม

กลุ่ม ข. หมายถึง ประชาชนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวทำนายนสามารถรวมตัวทำนายนสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมมีค่าเท่ากับ .4932 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายนมีค่าเท่ากับ .1570 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการตัวทำนายนสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมประกอบด้วยกลุ่มตัวทำนายนที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้คือ ปัจจัยด้านจิตใจ (สามารถตัวทำนายนสภาวะสุขภาพจิตได้ร้อยละ 18.27) ด้านกายภาพ (สามารถทำให้การตัวทำนายนเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.02) และระดับการศึกษา (สามารถทำให้การตัวทำนายนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.04) ซึ่งตัวทำนายนเหล่านี้มีประสิทธิภาพรวมกันในการตัวทำนายนสภาวะสุขภาพจิต คิดเป็นร้อยละ 24.33 และสามารถสร้างสมการตัวทำนายน โดยใช้กลุ่มตัวทำนายนดังกล่าวคือ ปัจจัยด้านจิตใจ ด้านกายภาพ และระดับการศึกษา ดังได้แสดงไว้ในสมการ ก ตารางที่ 13

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวทำนายนที่สามารถรวมตัวทำนายนสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่ไม่ได้ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม มีค่าเท่ากับ .7063 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายนมีค่าเท่ากับ .2305 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการตัวทำนายนสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม ประกอบด้วยกลุ่มตัวทำนายนที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้คือ ปัจจัยด้านกายภาพ (สามารถตัวทำนายนสภาวะสุขภาพจิตได้ร้อยละ 34.67) ด้านจิตใจ (สามารถทำให้การตัวทำนายนเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.94) และรายได้ของบุคคลต่อเดือน (สามารถทำให้การตัวทำนายนเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.27) ซึ่งตัวทำนายนเหล่านี้มีประสิทธิภาพรวมกันในการตัวทำนายนสภาวะสุขภาพจิต คิดเป็นร้อยละ 49.88 และสามารถสร้างสมการตัวทำนายน โดยใช้กลุ่มตัวทำนายนคือ ปัจจัยด้านกายภาพ ด้านจิตใจและรายได้ของบุคคลต่อเดือน ดังได้แสดงไว้ในสมการ ข ตารางที่ 13

เมื่อเปรียบเทียบสมการตัวทำนายนสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม มีตัวทำนายนที่มีความสำคัญตามลำดับดังนี้ ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านกายภาพ และระดับการศึกษา ส่วนประชาชนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม มีตัวทำนายนที่มีความสำคัญตามลำดับดังนี้ ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านจิตใจ และรายได้ของบุคคล

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การทำนาย สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ค่าทดสอบเอฟและทีของตัวทำนาย ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย และค่าคงที่ของสมการการทำนาย ตามการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน จำแนกตามลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม

กลุ่มตัวทำนาย	R	R ²	R ² change	F	b	β	T
ก. ปัจจัยด้านกายภาพ	.5777	.3337	.3337	83.6432*	1.0447	.4863	6.702*
ปัจจัยด้านจิตใจ	.6403	.4100	.0763	57.6786*	.7899	.3683	5.369*
ระดับการศึกษา	.6817	.4647	.0547	47.7473*	.5247	.2701	4.361*
ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัย	.6991	.4887	.0240	39.1849*	2.3636	.1561	2.773*
S.E. est = 4.1385				a = -12.6775			
ข. ปัจจัยด้านจิตใจ	.4704	.2213	.2213	79.5773*	.7285	.3720	6.088*
รายได้ของบุคคล	.5324	.2835	.0622	55.1917*	2.7341	.2745	5.474*
ปัจจัยด้านกายภาพ	.5657	.3200	.0365	43.6033*	.5211	.2356	3.886*
เพศ	.5796	.3360	.0160	35.0383*	-1.7207	-.1277	-2.583*
S.E. est = 2.7702				a = 3.4325			

สมการที่ใช้ทำนาย :-

$$\text{สมการ ก } Y' = 1.0447 \text{ PHYSICAL} + .7899 \text{ PSYCHO} + .5247 \text{ EDUC} + 2.3636 \text{ PERIOD} - 12.6775$$

$$Z' = .4863 \text{ PHYSICAL} + .3683 \text{ PSYCHO} + .2701 \text{ EDUC} + .1561 \text{ PERIOD}$$

$$\text{สมการ ข } Y' = 3.4325 + .7285 \text{ PSYCHO} + 2.7341 \text{ INCOME} + .5211 \text{ PHYSICAL} - 1.7207 \text{ SEX}$$

$$Z' = .3720 \text{ PSYCHO} + .2745 \text{ INCOME} + .2356 \text{ PHYSICAL} - .1277 \text{ SEX}$$

* p < .05

กลุ่ม ก. หมายถึง เขตอุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวหนาแน่น (สมุทรปราการ)

กลุ่ม ข. หมายถึง เขตอุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวไม่หนาแน่น (ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง)

จากตารางที่ 14 แสดงว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวทำนายสามารถรวมทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชน ในเขตอุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวหนาแน่น (สมุทรปราการ) มีค่าเท่ากับ .6991 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายมีค่าเท่ากับ .1561 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวหนาแน่น ประกอบด้วยกลุ่มตัวทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ปัจจัยด้านกายภาพ (สามารถทำนายสภาวะสุขภาพจิตได้ร้อยละ 33.37) ด้านจิตใจ (สามารถทำให้การทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.63) ระดับการศึกษา (สามารถทำให้การทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.47) และระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม (สามารถทำให้การทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.40) ซึ่งตัวทำนายเหล่านี้มีประสิทธิภาพรวมกันในการทำนายสภาวะสุขภาพจิต คิดเป็นร้อยละ 48.87 และสามารถสร้างสมการทำนาย โดยใช้กลุ่มตัวทำนายดังกล่าว คือ ปัจจัยด้านกายภาพ ด้านจิตใจ ระดับการศึกษา และระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม ดังได้แสดงไว้ในสมการ ก ตารางที่ 14

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวทำนาย ที่สามารถรวมทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวไม่หนาแน่น (ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง) มีค่าเท่ากับ .5796 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายมีค่าเท่ากับ -.1277 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าสมการทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชน ในเขตอุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวไม่หนาแน่น ประกอบด้วยกลุ่มตัวทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ปัจจัยด้านจิตใจ (สามารถทำนายสภาวะสุขภาพจิตได้ร้อยละ 22.13) รายได้ของบุคคลต่อเดือน (สามารถทำให้การทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.22) ปัจจัยด้านกายภาพ (สามารถทำให้การทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.65) และเพศ (สามารถทำให้การทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.60) ซึ่งตัวทำนายเหล่านี้มีประสิทธิภาพรวมกันในการทำนายสภาวะสุขภาพจิต คิดเป็นร้อยละ 33.60 และสามารถสร้างสมการทำนาย โดยใช้กลุ่มตัวทำนายดังกล่าวคือ ปัจจัยด้านจิตใจ รายได้ของบุคคลต่อเดือน ปัจจัยด้านกายภาพ และเพศ ดังได้แสดงไว้ในสมการ ข ตารางที่ 14

เมื่อเปรียบเทียบสมการทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวหนาแน่น มีตัวทำนายสภาวะสุขภาพจิตที่มีความสำคัญตามลำดับคือ ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านจิตใจ ระดับการศึกษา และระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม สำหรับประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่มีการกระจายตัวไม่หนาแน่นมีตัวทำนายสภาวะสุขภาพจิตที่มีความสำคัญตามลำดับคือ ปัจจัยด้านจิตใจ รายได้ของบุคคล ปัจจัยด้านกายภาพ และเพศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การทำนาย สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ค่าทดสอบเอฟและทีของตัวทำนาย ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย และค่าคงที่ของสมการการทำนาย ตามการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน จำแนกตามประเภทโรงงานอุตสาหกรรม

กลุ่มตัวทำนาย	R	R ²	R ² change	F	b	B	T
ก. ปัจจัยด้านกายภาพ	.4749	.2256	.2256	31.7443*	.8103	.4001	4.209*
ปัจจัยด้านจิตใจ	.5105	.2606	.0350	19.0341*	.4465	.2455	2.596*
รายได้ของบุคคล	.5505	.3000	.0394	15.5075*	2.6557	.2134	2.552*
S.E.est = 4.5189				a = 4.0341			
ข. ปัจจัยด้านจิตใจ	.5179	.2682	.2682	41.7778*	.6729	.3650	3.931*
ปัจจัยด้านกายภาพ	.5799	.3363	.0681	28.6221*	.6950	.3319	3.603*
ระดับการศึกษา	.6022	.3627	.0264	21.2437*	.3081	.1670	2.155*
S.E.est = 4.1229				a = 1.6353			
ค. ปัจจัยด้านกายภาพ	.6261	.3920	.3920	73.4951*	1.0048	.4633	5.209*
ปัจจัยด้านจิตใจ	.6733	.4533	.0613	46.8427*	.9103	.4028	4.472*
ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัย	.6906	.4769	.0236	34.0302*	3.1197	.2000	2.832*
ระดับการศึกษา	.7107	.5000	.0231	28.3137*	.3602	.1878	2.513*
S.E.est = 5.5695				a = -13.5442			
ง. ปัจจัยด้านจิตใจ	.4490	.2016	.2016	26.7651*	1.1386	.5108	5.934*
รายได้ของบุคคล	.5154	.2657	.0641	18.9926*	3.5885	.2605	3.027*
S.E.est = 4.9029				a = 4.1548			

สมการที่ใช้ทำนาย :-

$$\begin{aligned} \text{สมการ ก. } Y' &= 4.0341 + .8103 \text{ PHYSICAL} + .4465 \text{ PSYCHO} + 2.6557 \text{ INCOME} \\ Z' &= .4001 \text{ PHYSICAL} + .2455 \text{ PSYCHO} + .2134 \text{ INCOME} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{สมการ ข. } Y' &= 1.6353 + .6729 \text{ PSYCHO} + .6950 \text{ PHYSICAL} + .3081 \text{ EDUC} \\ Z' &= .3650 \text{ PSYCHO} + .3319 \text{ PHYSICAL} + .1670 \text{ EDUC} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{สมการ ค. } Y' &= 1.0048 \text{ PHYSICAL} + .9103 \text{ PSYCHO} + 3.1197 \text{ PERIOD} + .3602 \text{ EDUC} - 13.5442 \\ Z' &= .4633 \text{ PHYSICAL} + .4028 \text{ PSYCHO} + .2000 \text{ PERIOD} + .1878 \text{ EDUC} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{สมการ ง. } Y' &= 4.1548 + 1.1386 \text{ PSYCHO} + 3.5885 \text{ INCOME} \\ Z' &= .5108 \text{ PSYCHO} + .2605 \text{ INCOME} \end{aligned}$$

* p < .05

กลุ่ม ก. หมายถึง ประเภทโรงงานเกษตร - อุตสาหกรรม

กลุ่ม ข. หมายถึง ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา

กลุ่ม ค. หมายถึง ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมหนัก

กลุ่ม ง. หมายถึง ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวทำนายนสามารถร่วมกันทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทรองงานเกษตร - อุตสาหกรรม มีค่าเท่ากับ .5505 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายนมีค่าเท่ากับ .2134 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทรองงานเกษตร - อุตสาหกรรม ประกอบด้วยกลุ่มตัวทำนายนที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้คือ ปัจจัยด้านกายภาพ (สามารถทำนายสภาวะสุขภาพจิตได้ร้อยละ 22.56) ด้านจิตใจ (สามารถทำให้การทำนายนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.50) และรายได้ของบุคคลต่อเดือน (สามารถทำให้การทำนายนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.94) ซึ่งตัวทำนายนเหล่านี้มีประสิทธิภาพร่วมกันในการทำนายนสภาวะสุขภาพจิตคิดเป็นร้อยละ 30.00 และสามารถสร้างสมการการทำนายนโดยใช้กลุ่มตัวทำนายนดังกล่าว คือ ปัจจัยด้านกายภาพ ด้านจิตใจ และรายได้ของบุคคลต่อเดือน ดังได้แสดงไว้ในสมการ ก ตารางที่ 15

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวทำนายน ที่สามารถร่วมกันทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทรองงานอุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา มีค่าเท่ากับ .6022 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายนมีค่าเท่ากับ .1670 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทรองงานอุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา ประกอบด้วยกลุ่มตัวทำนายนที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้คือ ปัจจัยด้านจิตใจ (สามารถทำนายสภาวะสุขภาพจิตได้ร้อยละ 26.82) ด้านกายภาพ (สามารถทำให้การทำนายนเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.81) และระดับการศึกษา (สามารถทำให้การทำนายนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.64) ซึ่งตัวทำนายนเหล่านี้มีประสิทธิภาพร่วมกันในการทำนายนสภาวะสุขภาพจิต คิดเป็นร้อยละ 36.27 และสามารถสร้างสมการการทำนายน โดยใช้กลุ่มตัวทำนายนดังกล่าวคือ ปัจจัยด้านจิตใจ ด้านกายภาพ และระดับการศึกษา ดังได้แสดงไว้ในสมการ ข ตารางที่ 15

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวทำนายน ที่สามารถร่วมกันทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทรองงานอุตสาหกรรมหนัก มีค่าเท่ากับ .7107 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายนมีค่าเท่ากับ .1878 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทรองงานอุตสาหกรรมหนัก ประกอบด้วยกลุ่มตัวทำนายน

ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ปัจจัยด้านกายภาพ (สามารถทำนายสภาวะสุขภาพจิตร้อยละ 39.20) ด้านจิตใจ (สามารถทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.13) ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม (สามารถทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.36) และระดับการศึกษา (สามารถทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.31) ซึ่งตัวทำนายเหล่านี้มีประสิทธิภาพรวมกันในการทำนายสภาวะสุขภาพจิต คิดเป็นร้อยละ 50.00 และสามารถสร้างสมการ โดยใช้กลุ่มตัวทำนายดังกล่าวคือ ปัจจัยด้านกายภาพ ด้านจิตใจ ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม และระดับการศึกษา ดังได้แสดงไว้ในสมการ ค ตารางที่ 15

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวทำนายที่สามารถรวมกันทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีค่าเท่ากับ .5154 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายมีค่าเท่ากับ .2605 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ประกอบด้วยกลุ่มตัวทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ปัจจัยด้านจิตใจ (สามารถทำนายสภาวะสุขภาพจิตได้ร้อยละ 20.16) และรายได้ของบุคคล (สามารถทำนายเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.41) ซึ่งตัวทำนายเหล่านี้มีประสิทธิภาพรวมกันในการทำนายสภาวะสุขภาพจิต คิดเป็นร้อยละ 26.57 และสามารถสร้างสมการทำนาย โดยใช้กลุ่มตัวทำนายดังกล่าว คือ ปัจจัยด้านจิตใจ และรายได้ของบุคคล ดังได้แสดงไว้ในสมการ ค ตารางที่ 15

เมื่อเปรียบเทียบสมการทำนายสภาวะสุขภาพจิตของประชาชนทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า ประชาชนในเขตประเภทโรงงานเกษตร - อุตสาหกรรม มีตัวทำนายสภาวะสุขภาพจิตตามลำดับความสำคัญคือปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านจิตใจ รายได้ของบุคคล ประชาชนในเขตประเภทโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา มีตัวทำนายสภาวะสุขภาพจิตตามลำดับความสำคัญคือ ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านกายภาพ ระดับการศึกษา ประชาชนในเขตประเภทโรงงานอุตสาหกรรมหนัก มีตัวทำนายสภาวะสุขภาพจิตตามลำดับความสำคัญคือ ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านจิตใจ ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา และประชาชนในเขตประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีตัวทำนายสภาวะสุขภาพจิตเพียง 2 ตัวตามลำดับความสำคัญคือ ปัจจัยด้านจิตใจ และรายได้ของบุคคล

ขอคนพบอื่น ๆ :

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม พบข้อค้นพบที่น่าสนใจอื่น ๆ โดยสรุปดังต่อไปนี้ (รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลอยู่ในภาคผนวก ค.)

1. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม จำแนกตาม เพศ ระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม ลักษณะการทำงาน และลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมของประชาชน จำแนกตามเพศ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมของประชาชน จำแนกตามระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยปัจจัยที่เป็นต้นเหตุแห่งความเครียดทั้ง 3 ด้าน ในกลุ่มที่มีระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัยในเขตอุตสาหกรรม ไม่เกิน 2 ปี สูงกว่ากลุ่มที่มีระยะเวลาของการเข้ามาอยู่อาศัย 2 ปีขึ้นไป สำหรับค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านกายภาพ และสังคมของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม จำแนกตามลักษณะการทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ย ปัจจัยด้านกายภาพ และสังคมของประชาชน กลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมสูงกว่าที่ประกอบอาชีพในโรงงาน นอกจากนี้ค่าเฉลี่ย ปัจจัยด้านกายภาพของประชาชน จำแนกตามลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านกายภาพของประชาชน กลุ่มที่มีลักษณะการกระจายตัวหนาแน่น สูงกว่ากลุ่มที่มีลักษณะการกระจายตัวของอุตสาหกรรมไม่หนาแน่น

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมของประชาชนในเขตอุตสาหกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ของบุคคล และประเภทโรงงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมของประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ของบุคคลต่อเดือน และประเภทโรงงานอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ในด้านระดับการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมของประชาชน กลุ่มที่ไม่ได้เข้าเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา มีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านกายภาพของประชาชนกลุ่มไม่ได้เข้าเรียนสูงกว่ากลุ่มอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา กลุ่มประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านกายภาพสูงกว่ากลุ่มมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา กลุ่มมัศึกษามีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านกายภาพสูงกว่า กลุ่มอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา ส่วนค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านจิตใจของประชาชนกลุ่มไม่ได้เข้าเรียนสูงกว่ากลุ่มอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา กลุ่มมัธยมศึกษา และกลุ่มประถมศึกษาตามลำดับ และค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านจิตใจระหว่างกลุ่มประถมศึกษานั้นสูงกว่า กลุ่มอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา สำหรับค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านสังคมของประชาชนกลุ่มไม่ได้เข้าเรียนสูงกว่ากลุ่มอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา กลุ่มมัธยมศึกษา และกลุ่มประถมศึกษา ตามลำดับ นอกจากนี้ พบค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านสังคมของกลุ่มประถมศึกษาสูงกว่าอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา และกลุ่มมัธยมศึกษาเช่นเดียวกัน หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่า ประชาชนในเขตอุตสาหกรรม กลุ่มไม่ได้เข้าเรียนนั้น พบว่า มีค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ เมื่อจำแนกตามความแตกต่างของระดับการศึกษา

ในด้านรายได้ของบุคคลต่อเดือน พบว่า ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมของประชาชนระหว่างกลุ่มรายได้ต่ำ และรายได้ปานกลาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มประชาชนในเขตอุตสาหกรรมที่มีรายได้ต่ำ มีค่าเฉลี่ยปัจจัยที่เป็นต้นเหตุแห่งความเครียดทั้ง 3 ด้าน สูงกว่าประชาชนกลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง

ในด้านประเภทโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า ปัจจัยด้านกายภาพ จิตใจ และสังคมของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทโรงงานเกษตร - อุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา อุตสาหกรรมหนัก และอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยด้านกายภาพของประชาชนที่อยู่ในเขตประเภทโรงงานเกษตร-อุตสาหกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมหนัก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และปัจจัยด้านจิตใจของประชาชนกลุ่มประเภทโรงงานอุตสาหกรรมหนัก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง สำหรับปัจจัยด้านสังคม กลุ่มประเภทโรงงานเกษตร-อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มประเภทโรงงาน อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านสังคมกลุ่มประเภทโรงงานอุตสาหกรรมหนักสูงกว่ากลุ่มประเภทโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตขั้นเบา และค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านสังคมกลุ่มประเภทโรงงานอุตสาหกรรมหนักสูงกว่า กลุ่มประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง